

sentanter for denne store Masse, dog ikke en Gang det, thi mine Herrer, vi maa erindre, at de sidde her som Repræsentanter for den store Masse, ikke i dens Helhed, men saaledes som den kommer til at gaa til sig efter den tilfældige Inddeling af Folkethingskredse, som Valgloven har medført. Naar vi talte alle Bølgene op paa denne Side, turde det maasse være meget muligt, at de Herrer ikke udgjorde Flertallet i denne Forsamling, og jeg skal tilføje, det skal siges og lægges Mærke til, at dersom de Herrer ikke med Hænder og Fødder havde modsat sig Gjennemførelsen af Grundlovens § 32 om den ligelige Fordeling af Folkethingskredse, saa kan det godt være, at de i Stedet for at være det lille Flertal, som de nu ere, vilde være et Mindretal. Havde vi en retfærdig Gjennemførelse af Grundlovens § 32 som den, hvortil Regjeringen forleden Aar forelagde et Lovudkast, saa kunde det vel være, mine Herrer, at de i Stedet for et Flertal var et Mindretal. — Men jeg vil nu vende tilbage til den Yttring af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds: „Man har aldrig haft Exempel paa, at et Overhus har negtet Finantsloven“; men har man da noget Exempel paa, at et Underhus har negtet den? (Berg: Ja!) Jeg veed vel, at den revolutionære Nationalforsamling i Berlin i 1848, dengang den vandrede om fra den ene Gade til den anden for at finde et Lokale, tog den Beslutning, at Statterne ikke maatte opkræves; det har jeg nok hørt, men jeg tror ikke, at det Tilfælde er Noget, man just skal beaae sig paa. (Berg: Det engelske Underhus.) Jeg veed ikke, at det har været Tilfældet. (En Stemme: For 150 Aar siden). Ja maasse for 150 Aar siden. (Lauher: J 1858). Det er ikke Tilfældet, det engelske Underhus har vel i 1858 forkastet en Skat, men det har ikke negtet Finantsloven, og det er noget helt Andet. Selv om man imidlertid havde Exempel paa, at et Underhus havde negtet Finantsloven, saa tør jeg dog lige fuldt paasta, at det Skridt, de Herrer her ville foretage, er et uuhørt Skridt, ikke blot fordi det gaar ud paa at negte enhver Indgaaen paa en Forhandling af Finantsloven, men hvad der fortrinnsvis gjør det uuhørt, i den Grad, at neppe Nogen i sin vildeste Fantasi vilde tænke sig Muligheden deraf, er, at de Herrer, skjøndt de kun ere een eller to over Halvdelen af dette Things Medlemmer og have lige overfor sig et andet Thing og Regjeringen, desuagtet ikke vige tilbage fra at foretage det mest yderliggaaende og voldssomme Skridt, man kjender i det konstitutionelle Liv. (Berg: Det er ikke noget voldssomt Skridt). Det er dette, som gjør Situationen saa aldeles uuhørt. (Afbrydelse af Berg). Det vilde være mig kjær, om det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds enten vilde tale saa høit, at jeg kunde høre hans stadige Indvendinger, eller ogsaa vilde vente, til han selv faar Ordet.

Formanden: Den sidste Fremgangsmaade maatte jeg bede det ærede Medlem at følge.

Rimestad: Naar man dernæst spørger, hvad det er, hvorpaa man støtter dette uuhørte Skridt, saa er det grumme varskeligt at faae et tydeligt og klart Svar derpaa, thi man faar fra den ene det ene og fra den anden det andet Svar. Nogle synes fortrinnsvis at fremhæve Fordringen om Gjennemførelsen af en parlamentarisk Regjering, en parlamentarisk Styrelse, fra Andre hører man, at det er slet ikke det, de forlange. Der er det underlige Tilfælde, at det netop er Herrerne for de ærede 53 Medlemmer, der især synes at accentuere, at Betydningen af det Skridt, man vil foretage, er den, at man vil fremtvinge, at Ministeriet skal være i Overensstemmelse med Folkethinget, medens derimod andre af de 53 Medlemmer just ikke synes at betragte det som Hovedsagen. Det er et mærkeligt Træk, men det kan dog maasse forklæres. Vi fik nu igaar et Svar fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm), der ikke gik ud paa, at han forlangte en parlamentarisk Styrelse. Han sagde: Vi forlange intet Andet, end at man skal tage Hensyn til Folkethinget. Men se de ærede Medlemmer da ikke, hvad det er for en uhyre Overdrivelse, der ligger i disse Ord, at man ikke har taget Hensyn til Folkethinget? Jeg paastaar, at den Situation, der er fremkommen, er netop fremkommet ved Mangel paa Hensyn fra de Herrer af Flertallets Side overfor alle Andre. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjer) gav os igaar en meget malerisk Skildring af, hvorledes det gik til, naar han kom hjem til sine Bølgere, hvorledes de da alle flokledes om ham og sagde til ham: „Hvad bringer Du os? Og han svarede da: Intet, saa godt som Intet. Dette Svar er nu for de tidligere Sessjoners Vedkommende ikke ganske korrekt; men jeg indrømmer, at for den sidste Samlings Vedkommende er det temmelig korrekt, da kunde det ærede Medlem vistnok sige: saa godt som Intet, og det ærede Medlem havde kunnet sige noget til; han kunde nemlig have sagt: og havde det kommet an paa mig og mine Meningsfæller, skulde det ikke være blevet saa godt som Intet, men aldeles Intet, thi jeg bringer her kun 3 Love af nogen Betydning, nemlig Finantsloven, Myntloven og Valgmenighedsloven. Myntloven gjorde, om ikke det ærede Medlem selv, saa dog den største Del af hans Meningsfæller sig den største Umage for at forhindre. Med Hensyn til Valgmenighedsloven forsøgte i alt Fald nogle af de mest fremtrædende Medlemmer blandt de 53 af al Magt at lægge Hindringer i Veien for, at den kunde komme i Fællestavvalg, og mange af det ærede Medlems Meningsfæller fulgte trolig med; men det lykkedes ikke. Og nu Finantsloven! Om den